

prima instanță: Gh. Bîrsan

dosarul nr. 2ra-48/18

instanța de apel: S. Procopciuc, E. Grumeza, A. Garbuz

ÎNCHEIERE

10 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Luiza Gafton

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Viorel Staci, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Viorel Staci împotriva Societății pe Acțiuni „Volan” cu privire la încasarea plăților salariale și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 12 septembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Viorel Staci, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu și menținută hotărârea Judecătoriei Edineț sediul Central din 15 iunie 2017, prin care acțiunea a fost respinsă integral

constată:

La 9 decembrie 2016, Viorel Staci, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Volan” cu privire la încasarea plăților salariale și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 29 martie 2010, a fost angajat la SA „Volan” în baza contractul de muncă nr. 60, în calitate de manager de vânzări.

Comunică că potrivit pct. 4.7 din contractul de muncă nr. 60/2010 angajatorul urma să-i achite adăugător 3 % din vânzările pieselor de schimb și anume a anvelopelor, acumulatele și uleiurilor.

Susține că angajatorul nu a respectat dispozițiile contractuale și nu i-a achitat adaos din vânzările făcute de dânsul, corespunzător contractului.

Menționează că activitatea lui în calitate de manager de vânzări a fost una pozitivă, or, pe parcursul a trei ani de îndeletnicire a realizat vânzări în sumă de 711872 lei în anul 2013, 992094 lei în anul 2014, 550390 lei în anul 2015 și 460458 lei în anul 2016.

Astfel, consideră că angajatorul îi datorează adaosul la salariu în mărime de 86070,42 lei.

Mai indică că s-a adresat la angajator cu o cerere prealabilă pentru a primi suma solicitată, însă n-a primit niciun răspuns.

Subliniază că activând în calitate de manager de vânzări la SA „Volan”, a îndeplinit conștiincios toate responsabilitățile specificate în contractul de muncă.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 1, 3 alin. (1), (4), art. (4) alin. (1) și (3), art. 36 din Legea nr. 847 din 14 februarie 2002, art. 10 alin. (2) lit. h), art. 129 Codul muncii și art. 96, 166-167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea din contul SA „Volan” în beneficiul său a sumei de 86070,42 lei, cu titlu de restanță la adaosul salariului de bază și cheltuielile de judecată în mărime de 2500 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Edineț sediul Central din 15 iunie 2017 acțiunea a fost respinsă integral ca neîntemeiată.

A fost scutit Viorel Staci de la plata taxei de stat.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 12 septembrie 2017, a fost respins apelul declarat de Viorel Staci, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu și menținută hotărârea Judecătorei Edineț sediul Central din 15 iunie 2017.

La 6 noiembrie 2017, Viorel Staci, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 12 septembrie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală, neîntemeiată și arbitrară.

La fel, consideră că circumstanțele cauzei civile nu au fost constatate corect de către prima instanță și cea de apel, fiind incorect estimată situația de fapt.

În opinia recurentului sunt eronate concluziile instanței de apel referitor la faptul că nu are relevanță actul Inspectoratului de Stat al Muncii nr. 04 din 11 ianuarie 2017, or, anume în legătură cu încălcarea de către angajator a prevederilor contractuale dânsul a sesizat Inspekția Muncii, care, efectuând un control și folosind actele contabile a întocmit actul respectiv, constatând încălcări din partea acestuia.

Menționează recurentul că nu au fost reținute de instanțele de judecată ierarhic inferioare declarațiile martorilor Adriana Ureche și Dandara Leonid, precum și a contabilului Ludmila Vacarciuc, depuse în cadrul ședinței de judecată din 24 mai 2017, care expres indică că în perioada anilor 2013-2016, dânsii apelând la serviciile SA „Volan”, au fost deserviți anume de Viorel Staci.

Mai indică că este incorectă concluzia instanței, precum că semnătura aplicată pe factură nu demonstrează că marfa a fost vândută anume de Viorel Staci, ci demonstrează doar că aceasta a fost eliberată de la depozit, deoarece potrivit clauzelor contractuale adaosul la salariu în mărime de 3 % urma a fi achitat din suma totală a vânzărilor și nu doar din vânzarea efectuată de dânsul.

La fel, comunică că anterior de mai multe ori s-a adresat verbal către angajator solicitând să-i fie achitat adaos la salariu din vânzări, însă de fiecare dată i se refuza.

Referindu-se la prevederile art. 129 Codul muncii, art. 3¹ alin. (1) și (4), art. 4 alin. (1), (3) din Legea salarizării nr. 847 din 14 februarie 2002, consideră că

instanțele de judecată ierarhic inferioare eronat au aplicat legea, ceea ce a dus la emiterea unei decizii neîntemeiate și ilegale.

În concluzie relatează că instanța de apel a reținut doar argumentele prezentate de intimat și nu a examinat toate circumstanțele cauzei.

La 12 decembrie 2017, SA „Volan”, reprezentată de avocatul Serghei Rașcov a depus referință la recursul declarat de Viorel Staci, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu, solicitând de a considera recursul ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 1 noiembrie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 12 vol. IV), care a fost recepționată de avocatul acestuia și recurent la 3 noiembrie 2017, și respectiv 6 noiembrie 2017, fapt ce se atestă prin avizurile de recepție (f. d. 13, 14 vol. IV).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 12 septembrie 2017, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Viorel Staci, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Viorel Staci, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Viorel Staci, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Viorel Staci, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecători

Dumitru Mardari

Luiza Gafton